

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614215049
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614215049.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v právnej veci žalobcu Finance4you, a.s., so sídlom Bratislava, Sekurisova 16, IČO: 43 906 915, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Bratislava, Na vřšku 12, IČO: 31 819 702, proti žalovanej I. J., F. XX.XX.XXXX, Q. T. A., K. D.. U. XXX/XX, štátnej občanke SR o zaplatenie sumy 7244,04 Eur s prísl. takto

rozhodol:

žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 7244,04 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7244,04 Eur od 23.02.2010 do zaplatenia, trovy konania - súdny poplatok v sume 434,5 Eur na účet vedený v Poštovej banke, a.s. číslo: IBAN: J., variabilný symbol 1208000022 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2562,29 Eur na účet vedený v BRE Bank SA - pobočka zahraničnej banky mBank v Slovenskej republike číslo účtu IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, T.: T. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca doručil prostredníctvom právneho zástupcu súdu dňa 22.09.2014 žalobu ktorou žiadal od žalovanej zaplatiť istinu 7244,04 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.02.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že je právnickou osobou, žalovaná fyzickou osobou. Dňa 16.09.2008 bola medzi žalobcom (predtým SMART Capital, a.s.) v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej ObZ) a žalovanou ako dlžníčkou uzatvorená Zmluva o úvere č. 1208000022 (ďalej Zmluva), na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 13.941,45 Eur za dohodnutý úrok 23 % z istiny za každý rok a dohodnutú celkovú odplatu vo výške 3345,95 Eur, poplatok za uzavretie Zmluvy vo výške 906,19 Eur a poplatok za vyplatenie exekúcie vo výške 99,58 Eur. Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú dlžnú sumu vo výške 31.119,30 Eur uhradiť po odpočítaní poplatkov v 48. pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 627,37 Eur tak, že poplatky a prvá splátka boli splatné ku dňu vyplatenia úveru, t.j. ku dňu 18.09.2008 a každá ďalšia potom vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom október 2008, až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok neuhradením jednej splátky v plnej výške a najneskôr do troch mesiacov odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v splátkovom kalendári. Žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila 10.043,36 Eur a ku dňu podania žaloby zostala dlhovať sumu 21.075,94 Eur. V žalobe žalobca uviedol rozpis jednotlivých splátok ktoré mu žalovaná zaplatila a keďže jej poskytol sumu 21.119,30 Eur z ktorej zaplatila 10.043,36 Eur, dlžná suma ku dňu podania žaloby činila 21.075,94 Eur.

Žalovaná nedodržala splátkový kalendár, so splácaním sa dostala do omeškania a žalobca ju predžalobnou upomienkou zo dňa 28.12.2009 vyzval na zaplatenie a upozornil v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase zaslania upomienky) (ďalej OZ) na uplatnenie práva

žiadať o zaplatenie celej pohľadávky aj na následky nesplácania. Žalovaná nereagovala, žalobca v Oznamení o zosplatnení záväzku zo dňa 01.04.2010 žalovanej oznámil stratu výhody splátok ku dňu 22.02.2010. K zosplatneniu záväzku došlo v súlade s § 53 ods. 8 OZ po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v konaní žiadal zaplatiť rozdiel medzi poskytnutou istinou vo výške 13.941,45 Eur a sumou ktorú žalovaná zaplatila, t.j. 10.043,36 Eur, teda 3.898,09 Eur a dohodnutú celkovú odplatu vo výške 3.345,95 Eur pričom nežiadal úhradu dohodnutého úroku ani sankcií dohodnutých v zmluve, len zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru.

Žalovaná v konaní tvrdila, že jej jediným majetkom je rodinný dom v K., v prospech ktorého je zriadené záložné právo žalobcu. V dôsledku úveru jej súdny exekútor odňal osobné motorové vozidlo, otec dostal infarkt a jej rodina je rozvrátená.

Pojednávania dňa 18.03.2015 sa žalovaná nezúčastnila, predvolanie prevzala dňa 26.02.2015, neúčast' neospravedlnila.

Podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd pojednával v neprítomnosti žalovanej.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, zmluvy o úvere č. 1208000022 a splátkového kalendára k nej, podstatného obsahu záložnej zmluvy, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 01.04.2010, predžalobnej upomienky, výsluchom účastníkov konania, oznámenia súdnej exekútorke JUDr. Jany Debnárovej o exekúciách vedených proti žalovanej, prečítaním právneho názoru z Právnych rozhľadů 20/2014, s. 715, podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6Er/395/2014 a po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O.s.p. mal súd preukázané:

Medzi účastníkmi konania nebol spor o tom, že žalobca ako právnická osoba dňa 16.09.2008 podľa § 497 a nasl. ObZ spoločnosť Finance4you, a.s. (predtým SMART Capital, a.s. so sídlom Sekurisova 16, Bratislava, IČO: 43 906 915) ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou Zmluvu o úvere č. 1208000022 na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 13941,45 Eur za dohodnutý úrok 23 % z istiny za každý rok a dohodnutú celkovú odplatu vo výške 3.345,95 Eur, ďalej poplatok za uzavretie zmluvy o úvere vo výške 906,19 Eur, poplatok za vyplatenie exekúcie vo výške 99,58 Eur a spolu sa Zmluvou zaviazala žalovaná zaplatiť žalobcovi istinu 31.119,30 Eur, po odpočítaní poplatkov v 48 pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 627,37 Eur tak, že poplatky a prvá splátka boli splatné ku dňu vyplatenia úveru, t.j. 18.09.2008 a každá ďalšia potom vždy k 20.dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom október 2008 až do úplného zaplatenia a pod stratou výhody splátok neuhradením jednej splátky v plnej výške a najneskôr do 3 mesiacov odo dňa nasledujúceho po dátume uvedeného v splátkovom kalendári. Tieto dojednania vyplývali zo Zmluvy, ktorú žalobca súdu doručil so žalobou a žalovaná zmluvu nespochybňovala. Súčasne nespochybnila ani to, že ku dňu podania žaloby zaplatila 10.043,36 Eur tak, že prvá splátka úveru vo výške 627,37 Eur, poplatok spojený s uzavretím zmluvy vo výške 906,19 Eur a poplatok za vyplatenie exekúcie vo výške 99,58 Eur boli uhradené zápočtom, ktorý sa vykonal v zmysle Článku I. Zmluvy a ďalšie splátky boli hradené tak, ako to vyplýva zo splátkového kalendára a žaloby, ktoré žalobca súdu doručil.

Žalovaná nedodržala Zmluvu, prestala platiť jednotlivé splátky, nereagovala ani na predžalobnú upomienku a nezačala platiť ani po Oznamení o zosplatnení záväzku zo dňa 01.04.2010, keď stratila výhodu splátok splácania úveru ku dňu 22.02.2010.

Nárok zaplatiť zostatok poskytnutého úveru uplatnil žalobca na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave, zriadeného zriaďovateľom Rozhodcovská spoločnosť, a.s. so sídlom Na vřšku 12, Bratislava, IČO: 44 146 990 a bol vyhlásený rozhodcovský rozsudok sp.zn. 0169/2011 dňa 23.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.2012 a vykonateľnosť 31.01.2012. V ňom žalobca uplatňoval zaplatenie istiny 21.075,94 Eur s príslušenstvom, zmluvnú pokutu vo výške 27,88 Eur za každý deň omeškania od 23.02.2010 do zaplatenia, jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 1161,78 Eur, paušálnu

náhradu nákladov vo výške 1659,69 Eur. Rozhodca rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 21.075,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 21.075,94 Eur od 23.02.2010 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol, čo sa týkalo zmluvnej pokuty vo výške 27,88 Eur za každý deň omeškania od 23.02.2010 do zaplatenia, jednorazovej zmluvnej pokuty vo výške 1161,78 Eur a paušálnej náhrady nákladov vo výške 1659,69 Eur žalobu zamietol z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Žalobcovi boli priznané trovy rozhodcovského konania vo výške 1662,44 Eur.

Tento rozsudok sa stal exekučným titulom a preto dňa 16.05.2014 súdny exekútor JUDr. Bohumil Kubát doručil tunajšiemu súdu - ako súdu exekučnému, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie práve na základe tohto exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. Okresný súd Lučenec rozhodol uznesením č.k. 6Er/395/2014-21 zo dňa 14.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2014 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že rozhodcovská doložka v Zmluve o úvere nebola individuálne dojednaná. Uznesením č.k. 6Er/395/2014-27 zo dňa 11.09.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.10.2014, súd zastavil exekučné konanie.

V tomto konaní žalobca žiadal od žalovanej zaplatenie sumy 7.244,04 Eur, ktorá predstavovala rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru vo výške 13.941,45 Eur a sumou ktorú už žalovaná zaplatila 10.043,36 Eur, t.j. 3.898,09 Eur a dohodnutú celkovú odplatu za poskytnutý úver vo výške 3.345,95 Eur k tomu zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. od 23.02.2010. Žalobca už v súdnom konaní nežiadal úhradu sankcií, ktoré boli dohodnuté v Zmluve a to je zmluvnej pokuty, jednorazovej zmluvnej pokuty a paušálnej náhrady.

Žalovaná v konaní nespochybňovala základ nároku, ani jeho výšku. Tvrdila len, že žalovanú sumu nemá z čoho zaplatiť.

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 1 ObZ v znení účinnom ku dňu 16.09.2008, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 397 ObZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 402 ObZ premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva už v začatom konaní.

Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Súd v priebehu konania ex offo skúmal podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, či nedošlo k premlčaniu nároku. Stalo sa tak na pojednávaní ktoré bolo uskutočnené dňa 09.01.2015, pričom súd sa najskôr klonil k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný.

Žalobca v konaní k prípadnej námietke premlčania nároku poukázal na to, že v danej veci prebiehalo rozhodcovské konanie, bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp.zn. 0169/2011 a neskôr bol žalobcom podaný návrh na vykonanie exekúcie, avšak uznesením exekučného súdu č.k. 6Er/395/2014 bola jeho žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá.

Žalobca tvrdil, že žalobu podal včas a svoje tvrdenie opieral aj o názor, ktorý bol uverejnený v časopise Právni rozhledy 20/2014, s. 715 a išlo o názor sudcu Krajského súdu Hradec Králové JUDr. Igora

Pařízka. Žalobca v súlade s týmto názorom tvrdil, že počas doby, kým bol nárok uplatnený pred medzinárodným rozhodcovským súdom a exekučnom konaní sa vymáhal tento exekučný titul, došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby.

Na pojednávaní dňa 28.01.2015 súd prehodnotil svoj záver v otázke premlčania nároku keď zistil, že k odstúpeniu od Zmluvy došlo dňa 22.02.2010, žaloba bola súdu doručená dňa 22.09.2014, pričom s poukazom na závery v uznesení Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/170/2013 (premlčanie je potrebné posudzovať podľa § 397 ObZ, podľa ktorého premlčacia doba je 4 roky, ak zákon neustanovuje inak. Zmluva o úvere z hľadiska svojho systematického zaradenia v ObZ patrí medzi tzv. absolútne obchody a je právny režim spôsobuje, že tento zmluvný typ sa vždy spravuje ustanoveniami ObZ, bez ohľadu na to, kto je subjektom zmluvného vzťahu). Žalobca doručil dňa 11.08.2011 Medzinárodnému rozhodcovskému súdu zriadenému zriaďovateľom Rozhodcovská spoločnosť, a.s., IČO: 44 146 990 žalobu, ktorou sa domáhal zaplataenia dlžnej sumy 21.075,94 Eur s prísl., zmluvnej pokuty, jednorazovej zmluvnej pokuty, paušálnej náhrady nákladov a náhrady trov rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom zo dňa 23.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.2012.

Dňa 16.05.2014 doručil súdny exekútor JUDr. Bohumil Kubát Okresnému súdu Lučenec (exekučnému súdu) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku sp.zn. 0169/2011. Exekučný súd uznesením č.k. 6Er/395/2014-21 zo dňa 14.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2014 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením č.k. 6Er/395/2014-27 zo dňa 11.09.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.10.2014, bolo exekučné konanie zastavené.

S poukazom na závery uvedené v článku Právni rozhledy súd dospel k záveru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá kvôli nespôsobilému exekučnému titulu z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami počas doby v ktorej prebiehalo rozhodcovské konanie a exekučné konanie, došlo podľa názoru súdu k prerušeniu behu premlčacej doby z dôvodu, že výsledkom rozhodcovského konania bol nespôsobilý exekučný titul pre ktorý exekučný súd musel žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť. Exekučné konanie trvalo od 16.05.2014 do 01.10.2014, beh premlčacej doby sa prerušil na 5 mesiacov a 15 dní a keďže žaloba bola súdu doručená dňa 22.09.2014, k odstúpeniu od Zmluvy došlo 22.02.2010, nárok žalobcu bol podaný včas, čiže v štvorročnej premlčacej dobe.

Súd sa zaoberal aj otázkou, či nejde o prekážku res iudicata z dôvodu vydaného právoplatného rozhodcovského rozsudku. Podľa § 35 zák. č. 244/2002 Z.z. doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/906/2000 o rovnakú vec v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, opiera sa o ten istý právny dôvod a týka sa tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol uplatnený (z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb i v prípade, keď dôjde podľa hmotného práva k prechodu práv a povinností z právneho vzťahu o ktorý ide, na iný subjekt. Súd konštatuje, že v kontexte toho sa rozhodcovský rozsudok sp. zn. 0169/2011 ktorý sa týka toho stého predmetu sporu, tých istých účastníkov konania, treba považovať za prekážku rozsúdenej veci vo vzťahu k veci sp.zn. 8C/156/2014, kde predmetom konania je zaplataenie toho istého nároku, ale aj z rovnakého dôvodu, ktorým je zmluva o úvere a týka sa tých istých účastníkov konania.

Vychádzajúc však z argumentácie v uznesení NS ČR sp.zn. 31Cdo/958/2012, ktorú si súd osvojil, dospel k záveru, že nastala situácia, že žalobca má voči žalovanej priznaný nárok na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý ale nie je materiálne vykonateľný z dôvodu preukázaného v pripojenom exekučnom spise Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6Er/395/2014.

Súd dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok v danom prípade hoci nebol zrušený, nie je materiálne vykonateľný, bol nespôsobilým exekučným titulom a žalobca nemohol dosiahnuť vymoženie svojej pohľadávky v exekúcii a v takom prípade netvorí prekážku rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p. a to práve preto, že rozhodcovská doložka platne nezaložila právomoc rozhodcu na jeho vydanie a

to či už z dôvodu netransparentnosti jeho výberu, či neprimeraných procesných pravidiel vo vzťahu medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Nemožno ho totiž proti vôli jedného z účastníkov v exekúcii vykonať, ide tu o nespôsobilý exekučný titul. Treba prijať záver, že na takýto rozhodcovský rozsudok sa nebude prihliadať, hoci ani nebol zrušený. Žalobca aj po rozhodnutí exekučného súdu v konaní sp.zn. 6Er/395/2014 zostáva naďalej voči žalovanej ako dlžníčke v pozícii veriteľa, pretože mu dlhuje istinu aj príslušenstvo, ktoré súd predmetom tohto konania. Pokiaľ by bolo na túto pohľadávku už žalobcovi, t.j. veriteľovi, niečo žalovanou (dlžníčkou) plnené, či už dobrovoľne alebo v exekúcii, nejde o bezdôvodné obohatenie, ktoré by mal žalobca vracať len preto, že rozhodcovský rozsudok bol materiálne nevykonateľný a teda bol nespôsobilým exekučným titulom.

Súd uzatvára, že z uvedených dôvodov považoval nárok žalobcu za dôvodný, žalobca jeho oprávnenosť preukázal listinnými dôkazmi, ktoré žalobca súdu doručil v priebehu súdneho konania, aj z pripojeného spisu exekučného súdu sp.zn. 6Er/395/2014. Z týchto dôvodov žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.02.2010 do zaplatenia (t.j. odo dňa nasledujúceho po odstúpení od Zmluvy) podľa § 517 ods. 2 OZ v znení účinnom po 15.01.2009 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Výška úrokov z omeškania určená Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou od 15.01.2009 je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu a podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2015.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu uvedenej v § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobca mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu vznikli trovy a to zaplatením súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 434,50 Eur. Tiež mu vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 2.562,29 Eur vrátane DPH. Právny zástupca si uplatnil odmenu za úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie vo veci samej zo dňa 19.09.2014, účasť na pojednávaniach 09.01.2015, 28.01.2015, 18.03.2015 a 237,34 Eur, 2 x režijný paušál á 8,04 Eur a 3 x režijný paušál á 8,39 Eur. Podľa § 17 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky v platnom znení patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta za čas strávený cestou do tohto miesta a späť náhrada za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú, aj začatú polhodinu. 1/60 výpočtového základu pre rok 2015 predstavuje 13,98 Eur, cesta z Bratislavy do Lučenca a späť trvá 12 polhodín, celkovo za 3 cesty mu patrí náhrada za stratu času 13,98 x 36 = 503,28 Eur. Náhrada cestovných výdavkov za 3 cesty na trase Bratislava - Lučenec (sídlu súdu) a späť, jedna cesta predstavuje 500 km. Cesty boli vykonané motorovým vozidlom HONDA CR-V, EČV T., čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí:

-cestovné na pojednávanie dňa 09.01.2015 - priemerná spotreba 7,4 l/100 km x 1,205 Eur /cena nafty/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2015 x 500 km. Cestovná náhrada spolu 136,09 Eur

-cestovné na pojednávanie dňa 28.01.2015 - priemerná spotreba 7,4 l/100 km x 1,130 Eur /cena nafty/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2015 x 500 km. Cestovná náhrada spolu 133,31 Eur.

-cestovné na pojednávanie dňa 18.03.2015 - priemerná spotreba 7,4 l/100 km x 1,165 Eur /cena nafty/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2015 x 500 km. Cestovná náhrada spolu 134,61 Eur.

Trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu sumu 2.562,29 Eur vrátane 20% DPH s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), c), d), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi žalobcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p., pričom tieto trovy považoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, príslušenstvo a náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.